ja kui meie keik 52 pühhapäwa ja jured Pühhad kokko arwame, mis aastas on, siis on jo üks aasta ossa meie ello taewas."

Kadrinale josid silma pissarad möda pallesid; ei olnud selle korra mitte halleduse, waid kaddeduse pissarad, et Annal ja Kristohwil parram ello olli maa peäl, kui temmal. Ei jätnud egga tö, egga süddame tunnistus tedda rahhule; süddames ei olnud rahho, egga sanud temma ennast aidata mu wisil kui öhkamise ja kaebamise läbbi. Sellegi korra töusid rasked öhkamised ta süddamest. Klaus olli täis wihha, ja ütles pahhast melest: „Et sinna ello aia keik murred enneses ärra heitnud, teame ammo jo; agga Jummal teab, kuida wist ommad lapsed töidad, et nemmad nälga ei surre."

„Jah, Jummal sedda teab", wastas Kristohw, „ja hea kül, et se Temmal teäda, ja et mul sellega teggemist ei olle. Mo kohhus on agga, Temma käsud piddada, ja

Jssand omma jure helduse ja tarkuse sees ei sa minnust ennam küssima, kui sudan tehha. Nenda pühhitsen minna pühhapäwa, ja jättan Temma holeks ommad lapsed, et nemmad nälga ei surre. Ei saaks minnagi seks aidata, nenda sammoti kui sinna."

„Oi, oi? eks ma ei wöi tööd tehha nende heaks?" kukkus Klaus temma wasto.

„Ja kes annab jöudo tööd tehha?"

„Sedda saab siis ka", — wastas Klaus pikkamiste.

„Klaus", ütles Kristohw armastusega, minno pärrast ärra aia sanno sunst, mis so süddamest ei tulle. Sa ussud Jummala sisse nisammoti kui minna; sa ussud, et Ta sulle annud ello ja terwist, et Ta sedda hoiab, agga jälle wöib wötta, nenda et so käed peawad seisma tööd teggemast. Sa ussud ka, et kui Ta nenda teinud, Ta so lapsi ei lasse nälga surra. Sepärrast ärra murretse; katsu, wötta pühhapäwa nenda piddada, kuida Jssand käsib. Panne labbida

Eesti-ma rahwa Kalender 1859 , lk. 27